

LA LECTURA: UN VALOR ESTACIONARI

Sha dit que la premsa és la més genuïna expressió de la necessitat social d'informació. Cal recordar que aquest mitjà informatiu neix dels corrents liberals del segle XVIII i, sobretot, del XIX, amb una creixent aspiració del poble per a arribar a la llibertat de pensament i d'expressió.

A casa nostra hem tingut una visió capdavantera i per això l'any 1799 el *Diario de Barcelona* obria el camí a la península ibèrica. I de la premsa comarcal, del segle XIX ençà, en tenim un ampli inventari.

A Riudoms mateix la premsa local ha tingut un protagonisme important i destacat. Des de la revista *Germanor* (1919) a *Lo Floc* (1979), passant pel *Full parroquial* (anys cinquantes), *Guia semanal Riudoms* (1966), *Guia Riudomense* i *l'Om* (1968), *Fem i Farem* (1977), *Nosaltres* (1979).

És un nombre de publicacions variat, ric, i, sense entrar en temes crítics, direm que cada una ha respost o respon a unes necessitats o, si més no, a unes inquietuds i a un tarannà.

En el que sí que cal entrar en crítiques és en la resposta que fan els riudomencs a la premsa —a la premsa local i a la premsa en general. Hem de citar estadístiques: pel que fa a l'àmbit casolà hi ha *Fem i farem* (600 a Riudoms), *l'Om* (450 i *Lo Floc* (400). La premsa diària que es distribueix a Riudoms és la següent: *La Vanguardia* (48 exemplars), *l'Avui* (25), *El Correo Catalán* (8) i el País,

el Periódico, Diario Español, cada un d'ells amb cinc exemplars. Tot plegat fa una distribució de 1.450 revistes locals mensuals i 86 diaris d'informació general.

És veritat que cal estudiar els dos grups a banda, pel seu caràcter i la seva funció, però globalment ens diuen allò que en matèria de premsa lleigeixen els riudomencs.

Si comparem aquestes xifres amb les que en varen fer públiques dels anys 1970, 1972 i 1980, notem un estacionament que pot ser enganyós a l'hora de fer valoracions: cal tenir en compte que els nivells de població i de culturalització, estadísticament, han anat a l'alça.

De tota manera les xifres són esfereïdores. En premsa local correspon una revista per cada 3,4 persones i en diaris un per cada 58 persones. Tinguem en compte que Riudoms té 5.000 habitants. És evident també que aquestes xifres no s'allunyen gaire de la realitat d'altres indrets i de la tònica general.

El tema és, naturalment, preocupant. S'han posat alternatives a la premsa: la televisió, el vídeo, el cinema, la ràdio... Més que alternatives creiem que, de fet, són variants no excloents.

Unes darreres qüestions: ¿si Riudoms tingués biblioteca pública s'estimularia l'índex de lectura? i, ¿l'escola actual és engrescadora i fa veure la necessitat de llegir premsa?